

ชื่อเรื่อง	โรคผลเน่าของลองกอง (<i>Aglaia dookoo</i> Griff.) และการควบคุม
ผู้แต่ง	สมศิริ แสงโชติ เนตรนภิส เขียวขำ รัชฎมน สังข์ศิริ และ สวิตา สุวรรณรัตน์
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 42 : 1 (พิเศษ) : 319-322 (2554)
คำสำคัญ	สารเคมี; ต่อมให้น้ำหวาน; <i>Phomopsis</i> sp.

บทคัดย่อ

การศึกษาเชื้อราสาเหตุโรคผลเน่าของลองกองหลังการเก็บเกี่ยวที่เข้าทำลายก่อนการเก็บเกี่ยวที่อายุผลต่างๆ บริเวณ ต่อมให้น้ำหวานและเนื้อเยื่อปกติ พบว่าในแต่ละระยะการเจริญเติบโตทั้งบริเวณต่อมน้ำหวานและเนื้อเยื่อปกติ พบเชื้อรา *Phomopsis* sp. เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อนำน้ำหวานที่ถูกขับออกมาจากบริเวณดังกล่าว ของผลลองกองมาทดสอบความงอกกับสปอร์ของเชื้อรา *Phomopsis* sp. พบว่าที่ความหวาน 15 °Brix สปอร์งอกสูงสุดที่ 91.5 เปอร์เซ็นต์ และเริ่มลดลงที่ 17.5 °Brix เมื่อควบคุมโรคผลเน่าโดยจุ่มผลลองกองหลังการเก็บเกี่ยวด้วย prochloraz, imazalil, sodium hypochlorite และ hydrogen peroxide ที่ความเข้มข้น 750 ppm พบว่าการเกิดโรคผลเน่าลดลง 77.7, 69.2, 40.0 และ 21.7 เปอร์เซ็นต์ และสามารถลดการร่วงของผลได้ 74.2, 57.1, 35.3 และ 23.3 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อเทียบกับชุดควบคุม โดยเชื้อราที่ก่อให้เกิดโรคผลเน่าหลังการเก็บเกี่ยวที่ยังคงมีชีวิตอยู่ได้ดีหลังจากผลผ่านการจุ่มใน prochloraz คือเชื้อรา *Lasiodiplodia theobromae*